

[Munch-Petersen.]

8 Aars Valgperiode i Landstinget med de reaktionære Valgbestemmelser vandt Flertal for Socialdemokratiet i Landstinget og derefter fik opløst Folketing og Landsting og igen fik dette Flertal og derefter fik Hans Majestæt Kongens Underskrift paa Indførelsen af Socialismen.

Ja, „Social-Demokraten“s Redaktør, Hr. H. P. Sørensen, har jo ganske vist en Gang paa Hans Majestæt Kongens Fødselsdag skrevet, at man en Gang fredeligt vilde vokse sig ind i Socialismen med Hans Majestæt Kongen i Spidsen, men Tanken i sig selv er jo i hvert Tilfælde lidt mærkelig. Dertil kommer jo, at de Tilhængere, man faar i Socialdemokratiet, ikke alle er Tilhængere af Socialismen, og at de socialdemokratiske Førere netop staar paa det borgerlige Samfunds Grund og fører en Politik til Beskyttelse af det borgerlige Samfund for at hævde dette saa godt som muligt under den nuværende Krise, stive det af paa alle Maader og at vende sig skarpt imod dem, der vil angribe dette borgerlige Samfund.

Og saa kommer jo endelig det, som er det afgørende, at der ikke vilde være nogen som helst Sandsynlighed for, at Borgerskabet ganske roligt fandt sig i en saadan Udvikling. Man saa det i Finland, hvor der var et Flertal af Socialdemokrater i Rigsdagen, men man opløste netop denne Rigsdag og gik til Borgerkrig for derved at hindre Socialismens Gennemførelse. Den Udvikling, der sker overalt i Europa i de sidste Aar, viser jo ogsaa, at Borgerskabet, efterhaanden som Arbejderbevægelsen vokser og truer det borgerlige Samfund, benytter alle til Raadighed staaende Midler. Borgerskabet har ganske vist skrevet sine egne Love, bl. a. ogsaa den danske Forfatning, for at beskytte det borgerlige Samfund, men hvis det ikke anser Bestemmelserne for skarpe nok, frygter det aldeles ikke for at bryde disse Love for derigennem at opretholde det faldefærdige Samfund og for stadig væk at kunne suge sin Profit. Derfor staar det kommunistiske Parti paa Marxismens Grund og mener, at Marxismen kun kan gennemføres, som Karl Marx har sagt det, ved den proletariske Revolution, ved det proletariske Diktatur, Arbejderklassens revolutionære Diktatur, som Karl Marx taler om som Overgang til Socialismen.

Men der maa visse Forudsætninger til for at kunne gennemføre en saadan Revolution. Der maa være en revolutionær Situation, hvor det borgerlige Samfund er

truet og rystet, og hvor Arbejderklassen er bragt i Bevægelse, hvor Arbejderklassens Flertal staar samlet om det kommunistiske Parti, villigt til at vove det yderste, og hvor store Lag af den øvrige arbejdende Befolkning staar som Arbejderklassens Forbundsfæller for sammen med den at ville støtte det borgerlige Samfunds Omstyrtelse. Naar en saadan Situation, som nødvendigvis under den Udvikling ned ad Bakke, som Kapitalismen undergaar, indtræder paa et vist Tidspunkt i alle kapitalistiske Lande, saa gælder det om, at der er et handlekraftigt kommunistisk Parti til at udnytte denne Situation og føre Udviklingen i den rigtige Retning, saa der ikke sker det, der skete i Tyskland i 1918—19, hvor der vel var en revolutionær Situation, men hvor det lykkedes Socialdemokratiet at standse den og derved opretholde det borgerlige Samfund, som nu er gaaet ind under Hitlers Diktatur.

Overfor denne marxistiske Teori forsøger man nu fra socialdemokratisk Side at opstille forskellige borgerlige Teorier til Beskyttelse af det borgerlige Samfunds Interesser. Man gaar i vort Land ind paa en national Linie, det tyske Socialdemokrati gaar ind paa Hitlers Linie og stemmer i Rigsdagen for Godkendelse af den, de franske Socialdemokrater er naturligvis Modstandere af Hitler, saaledes som det franske Borgerskab er Modstandere af den Kamp imod Versailles, som Hitler siger, han vil føre.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg henstiller til det ærede Medlem ikke at omtale Forholdene i Udlandet paa den Maade, han nu er inde paa.

Munch-Petersen: Det danske Socialdemokrati bliver i denne Situation et nationalt nordisk Parti, og man opstiller endog, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har gjort det, en særlig Teori om, hvordan den nordiske Socialisme maa være. Andre, som Undervisningsministeren, har aabent proklameret, at de er Tilhængere af Grundtvig. Det er naturligvis kedeligt, at Karl Marx ikke i tilstrækkelig Grad har studeret hverken den danske Grundlov eller Grundtvig, saaledes at han har kunnet indstille sin Teori efter disse, men det har han nu en Gang ikke, og det vilde heller ikke være i Arbejderklassens Interesse, om han havde det.

Man proklamerer i Øjeblikket fra alle demokratiske Partier en Kamp imod Diktaturet, og man mener hermed Kamp mod